

Van de bestuursafdeling juni 2016: De toekomst van onze geloofsgemeenschap

Regelmatig wordt mij gevraagd hoe ik de toekomst van onze St. Franciscusparochie zie. De krantenberichten over kerksluiting, samenvoeging van parochies en daling van het kerkbezoek maken somber. Is er een visie voor de komende jaren?

Als Parochiebestuur balanceren we tussen het behouden van het oude vertrouwde en het inzetten op nieuwe ontwikkelingen. Staande in de traditie van de R.K. kerk dragen wij als geloofsgemeenschap al vele jaren de boodschap van het Evangelie uit. De blijde boodschap van naastenliefde. Betekenis geven aan het leven, inhoud aan gedeelde waarden en normen en samen optrekken als Gods Volk onderweg. Vijfhonderd jaar na Utopia van Thomas More zijn we nog steeds zoekende naar de wereld waarin we in vrede met elkaar leven en het ware, goede en schone ervaren.

De kracht van de R.K. Kerk is door de eeuwen heen geweest dat zij in staat is de tekenen des tijds te verstaan en haar boodschap te vertalen naar de noden van de tijd. Het voorbeeld hiervan was Franciscus van Assisië en ook onze huidige Paus Franciscus slaagt in het vinden van de juiste toon om te inspireren. Kern van de boodschap verwoord in de Encycliek *Laudato Si*: streven naar wereldwijde gerechtigheid en een duurzame samenleving die zorg draagt voor ons gezamenlijk huis, oftewel Moeder Aarde. In deze tijd van angst voor terrorisme, economische ongelijkheid, vluchtelingen, anonimisering en individualisering roept de Paus het Heilig jaar van Barmhartigheid uit. Tekenen van krachtig moreel leiderschap en een boodschap die aansluit bij de actualiteit.

Signalen van een vitaal instituut dat relevant is voor miljoenen gelovigen. Voor niet-gelovige mensen en de Nederlandse samenleving heeft deze boodschap betekenis en wordt de waarde ervan erkend.

Uit recent onderzoek in Nederland is gebleken dat religie vooral iets is wat mensen doen. De participatiemaatschappij zou volledig instorten zonder gelovige mensen en religieuze instituten. De zorg om ons religieus erfgoed en de herbestemming van kerkgebouwen geeft aan dat de huidige seculiere samenleving boodschap heeft aan de christelijke cultuur waaruit zij is voort gekomen. Nieuwe symbolen en rituelen ontstaan om betekenis te geven aan belangrijke momenten in het leven. Nieuwe vormen van het Heilige. Binnen onze eigen geloofsgemeenschap gebeurt dit bijvoorbeeld rondom overlijden en uitvaart.

Ons pastoraal beleidsplan heet: **Ontmoeten**. Het belangrijkste wat we de ander te bieden hebben is tijd en aandacht. Er zijn voor de ander. Samen inhoud geven aan een breed scala aan activiteiten, in kleine groepen of grote gezelschappen. Gericht op vieren, verdieping of concreet handelen. Wekelijks zijn honderden vrijwilligers actief in onze geloofsgemeenschap.

Onze uitdaging is verbinding maken over generaties heen om samen op pad te gaan. Dit vraagt om een open uitnodigende houding, gericht op dialoog, waarbij – in de woorden van de huidige Paus – dialoog "communicatie tussen de harten" is. We zullen ruimte moeten geven aan medemensen – speciaal jongeren – om op hun eigen wijze inhoud te geven aan het gelovig leven. Niet vanuit vrijheid en blijheid, maar in dialoog. Waarbij inhoud gaat boven vorm. Geloven is een werkwoord. Het is geen permanente staat, maar een levenshouding van zoeken en tastend Op Weg zijn.

De Franciscusparochie heeft een toekomst

Door open te staan voor de ander, in dialoog te gaan met de medemens, creatief te zijn in nieuwe vormen van dienstbaarheid aan de samenleving, te staan in de ontmoeting zie ik met vertrouwen de toekomst tegemoet. Dit vertrouwen is niet alleen gebaseerd op gelovig optimisme en hoop, maar wordt ook gestaafd door de concrete activiteiten die wij doen.

We bundelen de krachten op bestuurlijk niveau met Enschede en Losser, hebben een nieuw pastoraal team, ontwikkelen nieuwe vormen van vieren, communiceren via social media, geven nieuwe impulsen aan de oecumene, herbestemmen gebouwen, richten een nieuwe Mariakapel op, stabiliseren de inkomsten, bieden een breed aanbod van spirituele activiteiten samen met de PKN gemeente. Met dit programma trekken we nog geen volle kerken en grote groepen jongeren. Wel laten we zien dat we betekenisvol aanwezig zijn in de gemeenschappen van Haaksbergen, Buurse en Boekelo. Onze visie is: vanuit nabijheid en het bestaande – dat betekent concreet de komende jaren de huidige locaties open houden – , nieuwe activiteiten starten.

In de komende periode gaan we het jeugd en jongerenpastoraat een impuls geven. Binnen het Bisdom zijn voorbeelden van succesvol betrekken van jongeren bij de geloofsgemeenschap en daarvan willen we leren. Het behoud van de leefbaarheid van de kleine kernen – Buurse, Boekelo – vraagt om samenwerken van de geloofsgemeenschappen met inwoners en overheid. Het opleiden en toerusten van parochianen om taken te kunnen overnemen van de priesters en pastoraal werkers. Het opkomen voor de kwetsbare medemens en inhouden geven aan onze diaconale taak moet meer kern van ons handelen worden. De sociale leer van de R.K. Kerk is actueler dan ooit. We zullen actiever gaan communiceren over de veelheid van activiteiten, ons aanbod aan de gemeenschap en activistische stelling nemen in maatschappelijke discussies. De zichtbaarheid in de publieke ruimte is nodig in deze angstige en verwarrende tijden.

Kerkvader Augustinus zei in 410 tijdens de grote volksverhuizing:

"Het zijn slechte tijden! Het zijn moeilijke tijden! Dat zeggen de mensen tenminste. Laten we liever goed leven, dan worden de tijden vanzelf goed. Wij zijn de tijden. Zoals wij zijn, zo zijn de tijden".

Het is aan ons, om samen inhoud te geven aan de tijden. De toekomst van de St. Franciscusparochie dat zijn wij. Dat het goede tijden mogen zijn!

André Leferink

Vicevoorzitter St. Franciscusparochie